

Vendim nr. 182 datë 18.09.2024

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Elsa Toska,	Kryesuese
Genti Ibrahim, i,	Anëtar
Sonila Bejtja,	Anëtare

në datën 18.09.2024 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 6 (B) 2024 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUESE: BARDHA SOKOLI

OBJEKTI: Kundërshtimi në tërësi i vendimit nr. 139, datë 24.06.2024 të Kolegjit të Gjykatës Kushtetuese. I përmbahem kërkesës së dorëzuar në datën 03.07.2024. Kërkoj dëmin moral, material dhe diskriminues, me trup tjetër gjyqtarësh.

BAZA LIGJORE: Nenet 9, 42, 43, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 1, 3 dhe 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe Protokollin nr. 12 i saj; nenet 28, 29 dhe 30 të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatorin e çështjes Sonila Bejtja, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesja ka qenë e punësuar në pozicionin e inxhinieres kimiste në Ndërmarrjen e Ujësjellës-Kanalizimeve në Bashkinë Kamëz. Me urdhrin nr. 256 prot., datë 31.05.2012, ndaj saj është dhënë masa disiplinore e uljes në detyrë me motivacionin e thyerjes së disiplinës në punë, për pasojë ajo është caktuar në pozicionin e faturistes në ndërmarrje.

2. Me pretendimin se ulja në detyrë ishte e padrejtë, kërkuesja ka ngritur padi në gjykatë, duke kërkuar kthimin në pozicionin e mëparshëm të punës, marrjen e diferencës së pagës për shkak të ndryshimit të pozicionit të punës dhe shpërblimin e dëmit të pësuar. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 7488, datë 01.07.2013, ka vendosur pranimin e padisë vetëm për kërkimin e shpërblimit të dëmit.

3. Kundër vendimit ka paraqitur ankim Bashkia Kamëz. Me vendimin nr. 466, datë 09.03.2015, Gjykata Administrative e Apelit, së cilës i janë dërguar aktet për kompetencë nga Gjykata e Apelit Tiranë, ka vendosur ndryshimin e vendimit të gjykatës së shkallës së parë dhe rrezimin tërësisht të padisë.

4. Ndonëse kërkuesja ka paraqitur rekurs, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2016-494, datë 25.02.2016, ka vendosur mospranimin e tij, me arsyetimin se nuk përmbante shkaqet e parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar.

5. Në datën 30.06.2016 kërkuesja ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) për shfuqizimin e vendimeve të gjykatës së apelit dhe të Gjykatës së Lartë, që nuk kishin pranuar padinë e saj. Kolegji i Gjykatës, me vendimin nr. 167, datë 22.09.2016, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.

6. Ndërkohë, një muaj përpara paraqitjes së ankimit kushtetues individual, konkretisht në datën 30.05.2016, kërkuesja i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për rishikimin e vendimit të saj për mospranimin e rekursit. Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 00-2023-813, datë 15.03.2023, ka vendosur mospranimin e kërkesës.

7. Në datën 23.04.2024 kërkuesja, i është drejtuar sërish Gjykatës me ankim kushtetues individual për shfuqizimin e vendimeve nr. 7488, datë 01.07.2013 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 2063, datë 13.05.2014 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 466, datë 09.03.2015 të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2016-494, datë 25.02.2016 dhe nr. 00-2023-813, datë 15.03.2023

të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë; nr. 167, datë 22.09.2016 të Kolegjit të Gjykatës, si të papajtueshme me Kushtetutën.

8. Kolegji i Gjykatës, me vendimin nr. 139, datë 24.06.2024, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare duke vlerësuar se pretendimet e reja të kërkuases ndaj procesit gjyqësor të vitit 2016 që lidhen me marrëdhënien e punësimit, janë paraqitur haptazi jashtë afatit ligjor. Po kështu, edhe pretendimet që lidhen me vendimin e mospranimit të kërkesës për rishikim janë paraqitur jashtë afatit ligjor 4-mujor.

9. Në datën 09.07.2024 kërkuësja i është drejtuar përsëri Gjykatës me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij.

10. Në lidhje me afatin për shqyrtimin paraprak të çështjes, të përcaktuar në nenin 47, pika 1, të ligjit nr. 8577/2000, bazuar në nenet 15, pika 2 dhe 21, pika 1, të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, në këtë afat nuk llogaritet periudha e lejes vjetore, sipas nenit 18, pika 1, shkronja “b”, të po këtij ligji.

II

Pretendimet e kërkuases

11. **Kërkuësja**, ka kundërshtuar vendimin nr. 139, datë 24.06.2024 të Kolegjit, pasi i është cenuar e drejta për proces të rregullt ligjor, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës. Po kështu, ajo ka kërkuar shpërblimin e dëmit moral, material dhe diskriminues, si dhe shqyrtimin e kërkesës nga një trup tjetër gjyqtarësh.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitimin e kërkuases

12. Në rastin e ankimeve kushtetuese individuale të përsëritura, një prej kriterëve paraprake përcaktohet nga shkronja “dh” e pikës 2 të nenit 31/a të ligjit nr. 8577/2000, sipas së cilës kur kërkimet e paraqitura në kërkesë janë objekt i një vendimi të mëparshëm të Gjykatës, vendoset moskalimi i çështjes në seancë plenare. Gjykata në praktikën e saj ka pranuar rishqyrtimin e kërkesës së të njëjtit individ, me të njëjtin objekt, kur përmes një kërkesë tjetër, brenda afatit ligjor të parashikuar nga ligji nr. 8577/2000, ka argumentuar një shkak të ri për antikushtetutshmërinë e

vendimmarrjes së gjykatave të juridiksionit të zakonshëm (*shih vendimin nr. 21, datë 29.04.2010 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Në rastin konkret, Kolegji vëren se kërkesja i është drejtuar Gjykatës për herë të parë në vitin 2016, duke kundërshtuar procesin gjyqësor në përfundim të të cilit ishte rrëzuar padia e saj për marrëdhëniet e punësimit, duke parashtruar si shkaqe cenimin e së drejtës për një gjykatë të paanshme, parimit të barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit dhe së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm. Kolegji i Gjykatës, me vendimin nr. 167, datë 22.09.2016, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, me arsyetimin se pretendimet ishin haptazi të pabazuara. Nga ana tjetër, kërkesja i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për rishikimin e vendimit për mospranimin e rekursit të saj. Gjykata e Lartë, me vendimin e datës 15.03.2023, ka vendosur mospranimin e kërkesës, me arsyetimin se ajo ishte e pabazuar në ligj. Në këto rrethana, kërkesja, me kërkesën e datës 23.04.2024, i është drejtuar për herë të dytë Gjykatës, duke kundërshtuar procesin gjyqësor në të cilin ishte rrëzuar padia e saj për marrëdhëniet e punësimit, si dhe vendimin e Gjykatës së Lartë që ka vendosur mospranimin e kërkesës për rishikim. Me kërkesën e datës 09.07.2024 kërkesja i është drejtuar për herë të tretë Gjykatës duke kundërshtuar vendimin e Kolegjit që ka vendosur mospranimin e kërkesës së saj.

14. Duke iu referuar standardit kushtetues për paraqitjen e një ankimi të ri kushtetues nga i njëjti individ, në rastin konkret, duhet verifikuar nëse plotësohen në mënyrë kumulative dy kushte: (i) nëse kërkesja ka paraqitur shkaqe të reja kushtetuese; (ii) nëse ankimi i dytë është paraqitur prej saj brenda afatit ligjor.

15. Në çështjen konkrete, kërkesja ka paraqitur për herë të tretë ankim për kundërshtimin e procesit gjyqësor, në të cilin është rrëzuar padia e saj për marrëdhëniet e punës. Procesi gjyqësor i kundërshtuar ka përfunduar me vendimin nr. 00-2016-494, datë 25.02.2016 të Gjykatës së Lartë. Kjo e fundit, me vendimin nr. 00-2023-813, datë 15.03.2023, ka vendosur mospranimin e kërkesës për rishikimin e vendimit të mospranimit të rekursit, i cili është publikuar në faqen zyrtare të Gjykatës së Lartë në datën 20.04.2023, ndërkohë ankim i kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë në datën 12.03.2024, pra pas 7 vjetëve nga përfundimi i procesit gjyqësor për marrëdhëniet e punës dhe pas më shumë se 10 muajve nga dhënia e vendimit për mospranimin e kërkesës për rishikim.

16. Me vendimin nr. 139, datë 24.06.2024, Kolegji ka vlerësuar se pretendimet e reja të kërkuases ndaj procesit gjyqësor të vitit 2016 që lidhen me marrëdhënien e punësimit, janë

paraqitur haptazi jashtë afatit ligjor. Po kështu, edhe pretendimet që lidhen me vendimin e mospranimit të kërkesës për rishikim janë paraqitur jashtë afatit ligjor 4-mujor (*shih paragrafin nr. 16 të vendimit të Kolegjit të Gjykatës*).

17. Në rastin konkret, kërkesja ka kundërshtuar vendimmarrjen e Gjykatës duke përsëritur po të njëjtat argumente, si për llogaritjen e afatit ligjor 4-mujor, ashtu edhe për pretendimet e tjera për të cilat ajo ka marrë përgjigje shteruese nga kjo Gjykatë.

18. Për sa u përket pretendimeve të kërkueses për vendimmarrjen e kësaj Gjykate, ato nuk mund të vihen në diskutim ose të bëhen objekt kontrolli as prej vetë asaj, pasi në kuptim të neneve 124, 132 dhe 145, pika 2, të Kushtetutës vendimet e Gjykatës kanë forcë detyruese dhe natyrë përfundimtare. Në kuptim të dispozitave kushtetuese, në nenet 72, pika 7 dhe 76, pika 1, të ligjit nr. 8577/2000 është parashikuar, gjithashtu, se vendimet e kësaj Gjykate kanë fuqi detyruese të përgjithshme, janë përfundimtare dhe të detyrueshme për zbatim.

19. Në vijim, për sa u përket parashtrua më lart, Kolegji konstaton se edhe në kërkesën konkrete, kërkesja ka përsëritur po të njëjtat argumente, duke kundërshtuar vendimmarrjen e kësaj Gjykate, për të cilën ajo ka marrë përgjigje shteruese nga kjo Gjykatë. Në kushtet kur kërkesja i është drejtuar Gjykatës për pretendime të cilat janë të njëjta me ato që janë shqyrtuar disa herë në mënyrë përfundimtare, Kolegji vlerëson se pretendimet e kërkueses kanë qenë objekt i vendimeve të mëparshme të kësaj Gjykate dhe, për rrjedhojë, kërkesa e paraqitur nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

20. Në përfundim, Kolegji vlerëson se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “dh”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.